

[Albertsen]

over for forslaget om indtægtsregulering. Hr. Bertel Haarder var åben over for at se på spørgsmålet om at indtægtsregulere, når det drejer sig om erhvervsindtægter; jeg forstod denne åbning, og den erklærer jeg mig særdeles tilfreds med, men jeg vil gerne sige til hr. Bertel Haarder – og til andre, som tager afstand fra forslaget – det har andre partier i højere grad gjort, det gælder bl. a. hr. Palle Simonsen – at så må man samtidig fortælle, at når man tager afstand fra dette, så mangler der altså 290 mill. kr. i regnestykket. Uanset at jeg konstant havde en blyant i hånden og papiret klar, så noterede jeg ikke, at nogen kom med anvisninger på, hvordan man ellers ville skaffe de 290 mill. kr., eller anviste besparelser. Det beder jeg altså om at man tager med i betragtning, når man taler om disse ting.

Nogle har nærmest slået sig til ridder på – eller i det mindste forsøgt på at gøre det; hvorvidt det så er lykkedes for dem, det kan man jo altid diskutere – at sige: ja men der er altså ikke noget til den og den. Nej. Hvis man har forstået, hvad denne pakkelsegning egentlig går ud på, så vil man være klar over, at regeringen og socialdemokratiet har sagt: vi vil løse de mest akutte problemer på en række områder. Vi vil ikke vælge at give et eller andet fast beløb til alle 800.000, for vi synes, at problematikken om huslejudgifterne og boligudgifterne, samspillet mellem grundbeløb og pensionstillæg i relation til boligydelsen og pensionerne til ægtepar er de akutte problemer. Her anviser vi løsninger og kommer med forslag. Det er klart, at man kan ikke i samme åndedrag ofre bogstavelig talt alle pengene på disse ting og så sige: og derudover uddeler vi generelt. Man må vælge det ene eller det andet; man kan altså ikke få begge dele klaret. Regeringen har valgt at prioritere de akutte problemers løsning først, og det er en holdning og en indstilling, som socialdemokratiet ganske deler.

Fru Tove Jørgensen fra kommunisterne havde i sin visdom eller mangel på samme fundet ud af, at når vi diskuterer pensionsreform just nu, så var det nøje prioriteret fra regeringens og socialdemokratiets side, at det lige skulle falde på dette tidspunkt, for det var så forfærdelig hensigtsmæssigt i forbindelse med kommunevalget. Jeg ved næsten ikke, om jeg kan sige det, men når man virkelig tillægger andre mennesker så dårlige

hensigter, så afslører det nu mere om én selv end om dem, man tillægger disse dårlige hensigter. Tror fru Tove Jørgensen virkelig i fuldt alvor det, hun selv heroppefra har sagt, at vi i 1976 var enige om at udsætte afgørelsen herom til indeværende år, fordi der skulle være kommunevalg den 7. marts? Det kan fru Tove Jørgensen ikke i fuldt alvor tro. I så fald er fru Tove Jørgensen betydelig mere politisk naiv end selv det, der er standarden inden for hendes parti – og måske andre partier.

Med hensyn til spørgsmålet om aldersgrænsen er jeg ikke uenig i, at man her skal tilstræbe en regulering. Det gav jeg i øvrigt også udtryk for. Men når fru Tove Jørgensen stiller disse tal op over for hinanden og nævner aldersgrænsen her i Danmark og Norge og så sammenligner med andre lande, så glemmer fru Tove Jørgensen i samme åndedrag at gøre opmærksom på, at vi faktisk har forskelligartede aldersgrænser, 62 år reelt for langt de fleste kvinder og 67 år for mænd, og når man kigger på disse tal og man ser på antallet af pensionister og fordelingen mellem kvinder og mænd, så er der faktisk ikke megen reel difference mellem de lande, der har 65 generelt for både kvinder og mænd, og det, vi har her i landet. Dermed være ikke sagt, at vi ikke skal kigge på denne grænse og i givet fald også stille efter en ensartet aldersgrænse, men mig bekendt var hendes fortræffelige og fremragende forgænger som socialpolitisk ordfører for kommunisterne netop modstander af, at man skulle have en sådan ensartet aldersgrænse. Det ville da være nyttigt at få afklaret, om der er en konflikt mellem hendes forgænger på den plads og så hende selv.

Jeg glæder mig som sagt over debatten. Jeg tror, der er skabt et grundlag for en afklaring af de enkelte problemer, der er rejst, og samtidig synes jeg, debatten klart har vist, at der er et flertal for de forslag, der er fremsat af ministeren. Det er klart, at alle gode tanker inspireret fra de øvrige partier selvfølgelig indgår i de seriøse overvejelser. Vi kan forhåbentlig, forventelig gensidigt inspirere hinanden til måske at få et resultat, som er endnu bedre end det, der i øjeblikket er lagt på bordet.

Jørgen Junior (FP):